nye og vigtige videnskabelige Sandheder modtages. Først erklærer man, at det er latterligt, dernæst at det strider mod Religionen, og tilsidst, naar det er en anerkjendt Sag, vidste man nok, at det forholdt sig saaledes.

Det er ligesom Beretningen i de franske Aviser om Napoleons Tilbagekomst fra Elba: Uhyret er landet. Menederen rykker frem. Napoleon er ved Passy. Kejseren er i Paris.

Mrs *S. Kinney.*

Et Mindeord.

Den 16de Septbr. døde fhv. Kultusminister Fischer.

Kvindernes Adgang til Universitetet havde en varm Talsmand i ham, og det skyldes væsentlig hans Interesse og Dygtighed, at denne Sag blev rolig gjennemført og vel sikret hos os, mens den i flere andre Lande endnu møder trange Kaar eller ligefrem bitter Modstand. Allerede 14 Dage efter at han var bleven Minister, udkom Anordningen af 25de Juni 1875, hvorved det tillades Kvinder at erhverve akademisk Borgerret ved Kjøbenhavns Universitet, samt at indstille sig til de forskjellige Embedsexaminer undtagen den theologiske. Rigtignok blev det udtrykkelig udtalt, at disse Examiner »ikke gav Kvinder nogen Adgang til offentlig Embedsansættelse«, og at Kvinder ej heller »havde Adgang til de hidtilværende akademiske Beneficier og Understøttelser.« Men paa dette sidste bødede Kultusministeren efter Evne, ved Uddelingen af den Sum, der af Rigsdagen aarlig bevilgedes til Understøttelse for trængende Studerende, som ikke have Adgang til de almindelige Universitetsstipendier; og hvad det første angaar, saa haabede han vel paa, at det ikke altid gaar saa strængt, som Præsten præker — forhaabenlig vil det vise sig, at han ikke havde Uret heri. Fischer har endvidere underskrevet den Bekjendtgjørelse, hvorved det tillades Kvinder at indstille sig til Tandlægeexamen. Endelig synes han at have interesseret sig for, at Kvinderne fik Adgang til Kunstakademiets Undervisning. Dette er imidlertid som bekjendt endnu ikke blevet gjennemført.